

Bet. o. lovf. vedr. frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien m.v.

S, RV og SF kan stemme for lovforslaget, hvis forslaget om tvungen opfølgning efter udskrivning udgår.

Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre

Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget bemærker, at S og RV ikke støtter SF's ændringsforslag om, at patienter skal have ret til psykoterapibehandling under indlæggelse, idet S og RV ikke finder, at de fagligt tilgængelige behandlingsmetoder skal afgrænses eller gives forrang i en lov. Den faglige udvikling er dynamisk over tid, og valg af rette relevant behandling bør være tilgodeset i psykiatrilovens § 2 om god psykiatrisk sygehusstandard. S og RV har ikke hermed taget afstand til psykoterapibehandling, men mener alene, at det ikke er et lovgivningsmæssigt anliggende....

Dansk Folkeparti

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker, at DF tilslutter sig de dele af lovforslaget, der går ud på at styrke patienternes retsstilling og retssikkerhed på en række områder i forbindelse med anvendelse af tvang i psykiatrien, herunder at reducere anvendelsen af tvang. Det gælder således bestemmelserne om god psykiatrisk sygehusstandard, skriftlig husorden, udlevering af kopi af behandlingsplan til patienten, obligatorisk tilbud om eftersamtaler, personlig hygiejne, undersøgelse af post m.v. og om udvidet pligt til lægelig vurdering ved tvangsfiksering samt ligeledes de foreslåede regler om patientrådgivere m.v. Der er efter DF's opfattelse tale om tiltrængte forbedringer til gavn for patienterne og behandlingsforløbet.

Derimod afviser DF den foreslåede »tvungne opfølgning« med udvidelse af adgangen til tvang over for og tvangsmedicinering af patienter, der er udskrevet fra behandling. DF ser en nærliggende risiko for, at den foreslåede lov hjemmel til at afhente patienter og indbringe dem til tvungen medicinering kan føre til, at man vælger tvangsmedicinering frem for andre frivillige, mere virksomme og mere medmenneskelige former for opfølgning.

Der er en række alternative indsatsformer, som det bl.a. er påpeget i henvendelser til udvalget og i høringssvar. Der kan nævnes bedre behandlingsgarantier, også inden for børne- og ungepsykiatrien, hvor ventetiderne er lange. Der er

grund til at være opmærksom på erfaringerne med opsøgende psykoteam, som kun kendes enkelte steder i landet, men som har dokumenteret, at det uden tvang kan lade sig gøre at forbedre fastholdelse i behandlingen og reduktion af misbrug, og at det giver bedre behandlingsresultater og færre og korterevarende indlæggelser. Erfaringerne med de opsøgende psykoteam peger endda i retning af, at de kan bringes til at fungere udgiftsneutralt og med klare forbedringer for patienterne bl.a. som følge af et stort fald i indlæggelsesraterne og i indlæggelsernes varighed. Der er således en række forskellige tiltag, der kan implementeres til gavn for patienterne og i høj grad med det formål at opfange de patienter, der har brug for vedholdende støtte til at gennemføre behandlingsforløbet, herunder indtage den fornødne medicin.

DF finder, at princippet om »mindste indgreb« taler for, at alle andre former for indgreb skal være gennemprøvet, før man kan overveje at tvangsmedicinere patienter, der er udskrevet fra behandling. DF finder også, at de betænkeligheder, der er gjort gældende af bl.a. Rådet for Socialt Udsatte, Retspsykiatrisk Klinik, Det Ethiske Råd, Dansk Psykiatrisk Selskab, Socialpædagogernes Landsforbund, Retslægerådet og en række andre høringsparter, er så tungtvejende, at de ikke kan ignoreres.

Der er grund til at hæfte sig ved, at forslaget om tvungen opfølgning ikke er fremsat af sagkyndige faggrupper eller organisationer, men er bragt i forslag af et privat konsulentfirma, Rambøll Management A/S, i tilknytning til psykiatrilovsundersøgelsen og naturligvis på baggrund af en konsulentundersøgelse, der har omfattet samtaler med en række relevante personer. Det fremgår imidlertid af de skriftlige bemærkninger til lovforslaget, at Rambøll Management A/S på baggrund af sin undersøgelse alene foreslår, at der i psykiatriloven gives mulighed for at »afprøve anvendelse af ambulant tvang, og herunder at erfaringer indhøstet i forbindelse hermed anvendes som led i en eventuel udformning af en permanent mulighed herfor«. Dette er i regeringens lovforslag blevet til det noget stærkere forslag om tvungen opfølgning, om end suppleret med lovovervågning. Det kan således konstateres, at der er tale om et forslag, der på ingen måde har bred opbakning fra sagkyndig side eller fra de sundhedsfaglige grupper, der til daglig er beskæftigede inden for psykiatrisk behand-